

Epilog

Bergskammen avsaknar den sluttning
som syrar frukten och förlorar den
enda mening som borde existera.

Har blickat ut och förbi,
insett att ljusstyrka enbart är
en individuell tolkning av sekundens känsla.
Inget är begravet och allt är framtaget
i det lilla utrymme som luften kan mättas inom.

Befunnit mig på toppen av alla berg
och skurit sönder handleder och pulsådror
men ändå överlevt alla motgångar utan
att falla.

Kanske är det nu jag förstår
hur lite jag faktiskt vet om det
där förunderliga andra kallar liv.
Hur många vägar som förbrukats och
korsningar som passerats, har bara spätt
på den bägare som var fylld redan från början.

Tryggare kan ingen vara
än en vandring på de fotavtryck
som är skapt av dina egna fötter.
För när livet än gång finner sin ände
har du med dig samma kunskap som
du startade med.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Max Poisé med Poeter.se id #29451 innehar upphovsrätten